

Az 'István' gőzmalom társulat

GYÁRTMÁNYAINAK ARJEGYZÉKE

Ar 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított 1887. évi június 1-én életbe léptetett eladási, fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL

100 kiló	1620
150 kiló	1580
160 kiló	1560
170 kiló	1480
180 kiló	1460
190 kiló	1340
200 kiló	1280
210 kiló	1220
220 kiló	1040
230 kiló	760
240 kiló	620
250 kiló	480
260 kiló	380
270 kiló	380
280 kiló	380
290 kiló	380
300 kiló	380
310 kiló	380
320 kiló	380
330 kiló	380
340 kiló	380
350 kiló	380
360 kiló	380
370 kiló	380
380 kiló	380
390 kiló	380
400 kiló	380
410 kiló	380
420 kiló	380
430 kiló	380
440 kiló	380
450 kiló	380
460 kiló	380
470 kiló	380
480 kiló	380
490 kiló	380
500 kiló	380

szákok súlytartalma, teljslyt tiszta súlynak véve. A B 0-9 számig 85 kilogramm. 7-9 számig 70 11-12 számig 50 Debreczen, 1893. jan. 24.

ALKALMI oknak,
s Majolika újdonságokat,
függőlámpákat nap- és villámégőkkel
kávé-, thea-,
nagy választékban ajánl
KY ENDRE
regyékkel kívánatra bérmentve szolgálók.

JA
mghivókat
TYÁKAT,
POKAT,
szendők.
Izléses kiállítás!
Jutányos árak!
szöletnek.
ok izléses beosztással
n.
ben tartatnak.
eljesítettnek

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PENTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELVÉL

Előfizetési árak:
helyben, vagy postán küldve:
Égész évre 10 frt — kr.
Félévre 5 — —
Negyedévre 2 — 50 —
Egy hóra 1 — —
Egyes szám 4 kr.

Alap szellemi rázat illet minden köz-
emény a szerkesztőbe (Nagy-uj-utca
1702. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
Talgóti K. Lajos könyvkereskedésben
és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
1702. sz. alatt).

Hirdetési díj:
Nagy hasabos petit sorot 5 kr. Nagyobb
terjedelmű s többször hirdetések atka
szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg
díj minden külön bejelölésért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
újírósság sora 50 kr.

Nyitási költségek minden petit sora
50 krajczár.

Hirdetések fölvetetnek a szerkesztőség
ben és kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
1702. sz. a.)

Kéziratok nem adának vissza.

Ezer iskola.

Csakugyan szegénytelen dolog, hogy a millenium küszöbén, annak megünneplésére népiskolák építését kell javasolni a parlament egy bizottságában. És nagyobb a szegény, hogy ez a javaslat indokolt, hogy csakugyan fején találta a szegyet, mert minden cifrázkodás előtt és fölött arra kell törekednünk, hogy a köz-művelődés alapját vessük meg a nép legszegényebb rétegei számára.

Ha már benne vagyunk az őszinteségben és nemcsak fölismerni kezdjük, de be is valljuk a helyzetet, jó lesz, ha minél nagyobb nyilvánosság vesz róla tudomást, mit tárgyalt a képviselőház közoktatási bizottsága és milyen alakban merült fel ott a legelőtérrelőbb milleniumi terv: az, hogy az ezredéves főnállást ezer iskola és ezer óvoda föllállításával kell méltóan megünnepelni.

Egy határozati javaslatot nyújtott be egyik képviselő a Ház elé, mely nagyon megérdemli, hogy foglalkozzék vele ne csak a kormány, és ne csak a törvényhozás, hanem az egész ország és annak közvéleménye, mely előtt napirenden vannak most mindenütt az ezredéves alkotáások.

Utasítatik a közoktatási miniszter — így szól ez a határozati javaslat, — hogy tekintet nélkül Magyarország pénzügyi állapotára, de tekintettel a politikai helyzetre, a különböző vallásfelekezetekre és nyelvekre, dolgozzon ki az egész ország területére kiterjedő oly közoktatási tervet, melynek hivatása kimutatni leg-
rövidebb idő alatt, mily eszközökkel lehetne Magyarország közoktatását és köz-művelődését azon polczra emelni, mely teljesen megfeleljen a nemzet saját hivatásának, valamint azon fontos misszió-
nak, mely őt a duálisztikus két állam-
ban és Európában megilleti.

És indokolta a határozati javaslat benyújtója a maga álláspontját szóval is. Ezer népiskolát és ezer óvodát akar, mert segíteni kell a népnevelés szomorú sorsán, ha másképp nem lehet, nemzeti kölcsön útján.

Elmondotta aztán az indítványozó érvül azt is, hogy 22 évvel ezelőtt az övéhez teljesen hasonló határozati javas-

latot nyújtott be Madarász József és hogy az a képviselőház Deák Ferencz pártol-
lása el is fogadta.

A két évtized elmúlt, de ezt a határozatot nem hajtotta végre a kormány. Nem is akarta végrehajtani. Sohse volt ez komoly czélja egyik szakminiszternek, egyik kormányának sem, csak egy párt-
nak volt czélja, hogy érvényt szerezzen ennek a törekvésnek, de azt mindig le-
szavazta a többség, az a jó többség, ha ismét és ismét hangsúlyozták a budget tárgyalása alkalmával, hogy a népne-
velésre sokkal többet kell megszavazni, mint amennyit szűkkeblűen előirányoztak.

Ilyenkor rendesen az állami háztar-
tás egyensúlyára hivatkoztak a pénzügy-
miniszterek és arra, hogy nem telik a népnevelésre több költség.

Erre hivatkozott különösen Szapáry Gyula gróf, a ki oly sokáig vonszolta nagyobb-nagyobb deficitbe az országot a nélkül, hogy belügyi és kultur-szükségeink kielégítésénél valami látszata lett volna annak a tenger-adósságnak, a mit összehalmozott.

A buzditás helyettesíti a kormány-
nál a felbuzdulást. Maga nem lelkesedik a kultur-feladatokért, de buzdit arra más-
sokat, a kik viszont nem szorultak az ő buzditására.

Most a helyzet az, hogy a legutolsó politikai község és a legkisebb hitközség is teljes erejével, sőt erején túl menő áldozattal igyekezik kielégíteni a közok-
tatási igényeket és csak végső szükség-
esetén fordul az államhoz segítségért, de akkor is rendszerint hiába, mert a mi-
niszteriumban azt mondják: nincs pénz és e mellett maradnak, ha százával, ez-
rével maradnak is ki a tankötelesek az iskolákból.

Azért van az, hogy a felekezetek és a községek minden erőfeszítése mellett is legalább ezer iskola és ezer óvoda kellene arra, hogy a második ezerévet kultur-nemzeti méltóan kezdhesük meg és hogy a népnevelés ne legyen csupán a felekezetek és községek jóakarata és szerény anyagi erejére utalva.

A miniszter megmondta, hogy ez így marad továbbra is. Az idő nem alkalmas arra, hogy elég népiskolát épí-
tessünk.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Oda lenn egy csöndes sírba'...

Nem az életben előre,
Csak oda a temetőbe,
Csak oda von telkem vágya. —
Az az út is hosszú, mintha
Lidérczény vón', a mi hívena
Pihenőre, puha ágyba.

Nem porladni, csak pihenni
— Hol nem zavar semmi, semmi —
Szébb világba néző szemmel...
S visszajárni titkos órán,
Tudni majd, hogy gondolsz-e rám,
Síríg búval, szerellemel.

Vagy nem tudni azt se — semmit,
Hogy vesződnék mások fenn itt:
Egy' nevetve, másik sírva...
Csak tégedet odavárni.
Aztán soha el nem válni
... Oda lenn egy csöndes sírba'.

Tóth József.

A MULT HÉTRŐL.

(Rímekbeszedett visszajpill. nítás az elmúlt hét történetére.)

Bal itt, amott, mindenfelé,
Balletthölgy lett a város,
Csodálatos, hogy nem szokik
Szébb honba még pénztáros!

Mert addig tűzünk már ma fényt,
Mig a fény minket üz el.
Nem jó gyerekként játszani
Nagy embernek se tűzzel.

A pénz ha fogy: hagyján a még,
Nagyobb a szív veszélye:
Zsivány módjára gyűjtogat
A bálók lázas éje.

Ember nyugalma oda lesz,
Mig szenvedélyt emészti.
És öntudatlan mánora
Nagy balgaságra készíti.

A papho' megy és esküszik
Komoly, de lelkes arczzal.
Igy esküszik meg a vitez —
Örmester előtt — a harczzal.

Imé: Natália s Milán
Miként komédiáznak.
Óh boldog, a ki aglegény!
Nem rabja családi gyászának.

Aztán csak boldog aglegényt
Bezzéhet ugy szerencse,
Hogy ven korába' szép leány:
A Múza megszeresse.

Ezért nagy most a méla bú
„Pánczélosok” hadában.
Az országházi szélmalom
Győzött a nagy csatában.

Ez az idő persze csak arra alkal-
mas, hogy beépítsük az országot minél
nagyobb — kaszárnyákkal.

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése febr. 6-án —

A képviselőház tegnap az országos
kiállításról szóló törvényjavaslatot si-
man és gyorsan intézte el.

Ugron Gábor az idő rövidsége miatt
hozzjárul az országos kiállítás rendezésének
tervéhez. Ezzel kapcsolatban az ezredéves ün-
nepélyre nézve megjegyzi, hogy annál nem sza-
bad figyelmen kívül hagyni a kulturai mozgal-
makat. — Ha azt akarjuk, hogy ez az ünnep
korszakalkotó legyen, akkor a nép jogait a
választási jog kiterjesztése által szaporítanunk
kell, hogy így a népből felkeltjük a hála ér-
zetét. De nemcsak jogot kell adni a népből,
hanem földet is; telepítési törvenyt kell al-
kotni és telepítési bankot alapítani, hogy éven-
ként ezer családot lehessen telepíteni. Ezen-
kívül ezer óvodát kell államilag felállítani és le-
kell rakni a harmadik egyetem alapkövét. Ha
azonban eredményeket akarunk elérni, akkor
a törvényhozás kezébe kell letenni a munkát
és azért szóló csatlakozik gf. Apponyi Albert
határozati javaslatához és elfogadja a törvény-
javaslatot. Harkányi Albert gyakorlati szem-
pontból világítja meg a kérdést és azt fejte-
geti, hogy mást, mint országos kiállítást,
sikerrel nem rendezhetünk, Szóásra nem lé-
vén többen följegyezve, az elnök berekesztette
a vitát. Gf. Apponyi Albert zárbeszédében
utalt a kormányelnök által az ezredéves ün-
nepélyre nézve előterjesztett tervet azon
hiányára, hogy nem említtette föl azt, hogy ez
alkalmmal a magyar állami és nemzeti ön-
állósága a világ előtt meggyőzőleg dokumentál-
tassék. Szólo utal azokra a titkos befolyásokra,
a melyekbe mindannyiszor beletűközünk, vala-
hányszor ilyen tárgyról van szó. Ezekkel a te-
nyezőkkel a kormány magára hagyatva sokkal
nehezebben fog megküzdöni, mintha az ország-
gyűlés kiküldöttjei által oda és az volt an-
nak főindoka, nem pedig a kormány iránti bi-
zalmatlanság, hogy szóló egy országos bizot-
ság kiküldését indítványozta s ezért újból
ajánlja határozati javaslatának elfogadását. —
Wekerle Sándor miniszterelnök a leg-
határozottabban kijelenti, hogy itt semminemű
más befolyás nem érvényesülhet, mert ezt a
kérdést tisztán saját elhatározásunk szerint fog-
juk megoldani.

Veszedelemre térne lépünk, ha elfogad-
nók azt, hogy azért kell országos bizottság a
kormány hata mögött, hogy az ő jogos kívá-
natának nagyobb súlya legyen. — De nem is
akarja szóló a kezét megkötni engedni ily bi-
zottság kiküldése által s azért Apponyi hatá-
rozati javaslatát nem fogadhatja el. — Gróf
Apponyi rövid felszólalása után, a mely-
ben félremagyarázott szavainak értelmét igazi-

totta helyre s a kérdés föltétele körül folyta-
tott rövid eszmecsere után a ház a beadott
határozati javaslatok mellőzésével elfogadta a
törvényjavaslatot általánosságban s azután min-
den észrevétel nélkül részleteiben is.

Negyedőrai szünet után a ház megkezdte
a tisztviselői fizetések szabá-
lyozásáról szóló törvényjavaslat tárgyalá-
sát.

A vitát Pulszky Ágost előadó nyi-
totta meg, a ki behatóan ismertetve a törvény-
javaslatot, úgy a mint azt a pénzügyi bizot-
ság megállapította és előadta azokat a szem-
pontokat, a melyek a bizottságot eljárásában
vezérelték.

Az előadó másfél óra hosszat beszélt és
ezzel kettőig kibuzta az ülést, úgy, hogy tu-
lajdonképen csak ma fog megindulni a vita,
a melyhez az ellenzék részéről Horánszky
Nándor, Reiter János és Issekutz Győző, a
kormánypart részéről báró Salmen Jenő és
gróf Csáky Kálmán vannak eddig feljegyezve

BELFÖLD.

**Széchenyi lakoma a nemzeti ka-
szinóban.** A nemzeti kaszinó minden évben
ünnepies lakomával adózik nagynevű alapítója,
gróf Széchenyi István emlékezetének. Ezen a
lakomán, a mely élénk tanúbizonysága annak
a kegyeletnek, a melyvel az ország első ka-
szinója a legnagyobb magyar emléke iránt vi-
selt-tik, az ünnepi szónok a Széchenyi által a
kaszinónak ajándékozott serleggel kezében
szokta elmondani hivatalos beszédét, méltatva
ebben gróf Széchenyi István nagy érdemeit.
Az ünnepi szónok ezúttal gróf Zichy Géza
volt, a ki magvas, tartalmas beszédében áldo-
zott Széchenyi emlékének. Ő foglalta el a fő-
helyet a nemzeti kaszinó nagytermében meg-
terített asztaloknál s mellette, körülötte ott
voltak a magyar politikai és közélet kitünő-
ségei.

Sztrájk. A budapesti fegyvergyári mun-
kások sztrájkja tovább fog tartani, előrelátha-
tólag még jó ideig. A munkások elhatározták,
hogy a sztrájkot mindaddig folytatják, mig fel-
tételüket nem teljesítik, annál inkább, mert a
munkások külföldről sok pénzt kapnak. Teg-
nap reggel újból küldöttség jart a gyaragazga-
tónál egyezés czéljából, de semmi eredményre
nem tudtak jutni.

A függetlenségi és 48-as párt
február 5-én tartott értekezletén az állami
tisztviselők, altisztek és szolgák illetményei-
nek szabályozásáról szóló törvényjavaslattal
szemben benyújtandó határozati javaslatot
tárgyalta s azt e hó 4-én kiküldött bizottság
szövegében elfogadta s a képviselőházban
való benyújtására Eötvös Károlyt kérte tel.
Pólonyi Géza ezután indítványozta, hogy
azon este, ha a képviselőház többsége a
tisztviselők rangszálya sorozásának tervét
az egész vonalon el nem ejti, a párt legalább
a bírának és tanerőknek e rangszályokból

És töltek megtanulhatók:
A figyelem — nádpálca.
Tartós, bemélyedő e szer
S hajlekony — egy csa p a s r a.

És egyben megtanulhatók:
Játszék a gyermek kint, benn;
Egyéniség igit d o m b o r u l
K i e — főként a bakfityben.

Jégünnepélyt is rendezett
Margit tulajdonosa,
A budapesti jéGida
Szent nyomdokat taposva.

Nagy áldozatját hámulá
A jó közönség és én:
Bál is lett volna még talán —
Bérlőknek — bérlők pénzén.

Tüztöltő-banda fujta szép
— Jó kedvet öltő — marsát,
Mint viskójában a szegény
Megdermedt, vézna markát.

Jégünnepély ott is vala:
A kertek rejtekében,
Korsóban a víz, ablak is
Jéggé fagyott — egyképen.

S z ö l l ö k a r ó nem arra jó,
Szegény hogy rakja tüzre;
Hanem: hogy az atyáskodó
Tanács — őt arra tüzze!

Doromb.

való kihagyását lehető érveléssel követelje. Ezen indítvány általános helyesléssel találkozott. A megyei törvényhatóságok állami javadalmazásának kérdésében külön határozati javaslat előterjesztés is szükségesnek találta a párt s ennek benyújtására Szederkényi Nándor kéretett fel.

KÜLFÖLD.

Vilmos és Bismarck kibékülése. A Memorial diplomatique jelentése szerint, a bécsi udvar közbenjárására a nyáron Vilmos német császár ki fog békülni Bismarck herczeggel.

A pápa jubileuma. A Pol. Corr. konstatálja, hogy a pápa püspöki jubileuma alkalmából csak azok a hatalmak küldenek rendkívüli követet a pápa üdvözléte, a melyeknek nincs állandó követük a Vatikánnal. A többi hatalmak, köztük Ausztria-Magyarország is, külön meg fogják bízni állandó követeket a pápa üdvözlésével.

A párisi gróf. Párisból érkezett sürgönyök szerint nagy feltűnést kelt politikai körökben az a hír, mely szerint a párisi gróf híveit arról értesítette, hogy fia, az orléansi herczeg, utban van hazafele.

Az Isten házában.

— Ajánlván nt. Kiss Albert urnak. —

Keskeny utcán magas házak között bűgva, üvöltve nyargal a hideg szél. Ereje folytatósa mint szük medréből kitérő ártatót és embert kivet nyomából. — De im előtte áll egy hatalmas épület, melyet emberi kezek Istennek emeltek. Ez feltartóztatja egy kissé a bős orkánt, mely megszegyenülten süvölt az erős falak mellett s végső erejét megfeszítve — becsapja a szent csarnok kapuját. Boszszuját így kitöltve lassan kullog tova.

Bent az Isten földi házában szól az orgona. Előbb gyenge változatok méla accordjai áhitatra keltik szívünket. Majd az octava és a mixtura meg az erős fagott felzár a csöndes elmélkedésből s szárnyakat ad lelkünknek a mennybe röpülésre. — Midőn a hatalmas ur színe előtt állva megismerjük saját gyengeségünket, az orgona folyton gyengülő hangjainál ismét leszállunk a földre s felzendül az igazi vox humana:

„Az Urnak irgalmát örökké éneklem“.

Az ének végeztével elnémul az orgona s a szószéken álló pap imáját kíséri a nép ajkainak ajtatos mozgása.

Majd a könyvek könyvéből felolvassa a lekipásztor a szent ígét, minek végeztével a hívek leülve hallgatják az Isten szolgájának szíveig ható ékes szózatokat:

„... A szeretet az a fegyver, melylyel harcolnotok kell. E hatalmas védő eszközt a szent Megváltó hozta a földre; és ismerette meg veletek. — Ha ezzel harcoltok, eljön az Isten országa, melynek a szeretet lesz örökké álló, hatalmas közsiklaja, melyen a pokolnak kapui sem vehetnek diadalmat“.

A figyelmes hallgató felölti magára ama fegyvert, mely csak védelemre és nem támadásra van szánva s elkészülve a szent harczra, teljes erővel éneklí az arannyal drágább beszéd után:

„Jöjjen el a te országod! ... A hívek csendesén jönnek ki a templomból. Lépteik zaját az orgona kísérő hangjától nem lehet hallani.

A templom szegényei nagy hálálkodással köszönik meg a nyújtott filléreket.

ELIM

— Regény a tengerész életből. — Irta: Dumas. Fordította: Biró Irén.

Midőn Napoleon seregével Moszkva felé nyomult, az orosz brit hajóhad, angol tengerészeti parancsnoksága alatt az olíessingeni kikötőben levő francia hajóhadat megtámadta.

Nyílt tengeren állott az egyesült hajóhad. Októberben tartós vihar volt. Hogy valakinek egy ily viharban horgonyt vetett hajóhad inszégéről fogalma lehessen, annak előbb ily vihart kell látnia.

A borzasztó orkán több hajót tönkretett. Egész éjen át lehetett hallani a vészlövéseket.

Egy szomorú nap reggelén, mely a rémes vihart követte, iszonyú helyzetben látnak a hajókat. A kötelek eltérve, az árboc összezuhan. Nehány hajót már elnyelni látszott a vihar. A hajósok föl hagytak minden reményvel.

A »Wladimir« nevű orosz hajó több helyen megrepedt.

A sorban ez volt az utolsó s igen közel állott a sziklához, mik mérföldnyi távokra nyúltak a tengerbe. A matrózok a szivattyukon és a hajókötéleken dolgoztak. Naplementével a vihar csaknem teljesen megszűnt. A veszély elmúlt. Mindegyik matróz egy üveg pálinkát kapott; a fedélzeten a rend ismét helyreállott. Delutáni négy óra volt. A hadnagy a fedélzetre ment s az ott sétáló kapitányhoz így szólt:

— Mindent rendbe hoztam. Éjszakeleti szél fú. Hetvennyolc ölnyi mélysebben vetettünk horgonyt.

Igaz szeretettel, szilárd áhitatosság érzelével siet kiki övéhez.

Mire a templom ajtajai bezárulnak, a szél megszűnik, a fényes nap melegítő sugárözönében az Isten szeretete tündöklök. A nép pedig siet családi tűzhelyéhez s jóízűen fogyasztja el szereteteivel együtt, a mit az Isten adott a mai napra.

Végh Gabor.

VIDÉK.

(Levelezés.)

B-Ujváros, febr. 6.

Jelentése a b.ujvárosi ipartestület előjáróságának az 1892. évi működéséről a második rendes évi közgyűlésre.

Tisztelt közgyűlés!

Van szerencsénk a tisztelt közgyűlés előtt az 1892. évi testületi működésünkről röviden számat adni, kérévén a gyűlés becses türelmét. Valamint a múlt évben teljesen igyekeztünk a testület minden ügyvitelében a lehető legszigorubb pontossággal eljárni, úgy működésünk ez évben is nemhogy szűkebb körbe szorított volna, de mindinkább tágabb tért igyekezett kivívni.

Ez évben is megtettük a kellő lépéseket a még mindig burjánzó kontárság megsemmisítése iránt s úgy látszik, ha némely iparosok magok nem nevelik a kontárokat — lépéseinknek kellő eredménye lett volna.

Szomorubb sorsa lett vásár-rendtartásunknak, a mennyiben községünk előjárósága és képviselőtestülete belátva azt, hogy a vásártéren — kiváltképen a csizmadia és cipész iparosoknál — csaknem kivétel nélkül Debreczenből bevásárolt kepez-munkák árulhatnak s így községünk képviselőtestületének ezen megokolásánál fogva a nagyméltóságú kereskedelmi miniszter ur nem látva jogos és igazságosnak a vidéki iparosoktól elzárni a heti vásárt akkor, midőn a helybeli iparosok is idegen helyről behozott iparkészítményekkel kepezkednek, — a heti vásárt a vidéki iparosok előtt általános minden iparágra felszabadította.

Van azonban némely iparosainknak e tekintetben egy másik rossz oldala is: az ugynevezett folytonos önkéllü ellenzékiekedés.*) Próbálják meg iparosítások csupán üzlemberek lenni és kötelek ragaszkodással lenni ügyelőjáróink, mint képviselőtestületünk irányában és én merem hinni, hogy azok be fogják látni iparosainknak mindinkább növekedő nyomorait s akkor bizonyára iparosaink jobb sorsára fognak működni. Általános javulás azonban csak akkor várható, ha iparosaink ezen korunkban divó, uszorszkodásnak nevezhető utált handléval, kepezkedéssel felhagynak.

A múlt évi rendes közgyűlésen egyhangulag elhatározottat ipartestületünk kifolyásából egy temetkezési egyletnek megalakítása s ennek kezdeményezésével a testület előjárósága bizatott meg s ezen megbízatásában Szé-

*) Reméljük, hogy nem a politikai ellenzékiekedést kifogásolják e kifejezéssel? Szerk.

— De hogy néz ki a hajó, Alexievitsch Miklós? kérde a kapitány.

— Minden rendben van; a vizet kiszivattyuztuk. Parancsol még valamit?

— Nincs semmi más kívánságom, mint hogy a legénységgel tudassa megelégedésemet. Vegye hálamat, Miklós; ön mindentől gondoskodott.

A hadnagy arcát igen megbarnította a különböző éghajlat. Sirkája felre volt csapva; vállait esőtől azott köpeny fedte.

— Szóra sem érdemes, felelte mosolyogva. Midőn a Wladimirral az adriai tengeren voltunk, sokkal rosszabb dolgunk volt. De a vihar nagyon érdekes.

— Valóban az, szólt közbe Belososor Elim, egy fiatal szép férfi, ki vallán aranyznírt viselt; ő volt az orosz tengerenagy segéde, azonban a hajó idején egy sorhajón szolgálatba lépett.

— Mindenesetre, mondá az öreg tengerész. A víz a halak és a rákoknak való, a bor a fiatal embereknek és szép leányoknak, a madeira a katonáknak; hanem a hősek a rum és a pálinka az itala.

— Ha az, felelt mosolyogva Elim, úgy én nem számíthatok a hallhatatlanságra. A rum és pálinka iránt legyőzhetetlen undort érzek.

— Reám, kedves Elim, épp ellenkező háttással van. Ha megpillantok egy rumos palackot, szívem hevesen dobog. Ha majd harmincz évet töltesz a tengeren, befogod látni, hogy egy üveg grog többet ér minden köpenyegnél és prémes bundánál. A harmadik pohár után a hajó falához dölve nyugodtan nézed a hullámokat; bármint recsegen és csikorogjon is az árboc, nem fogsz vele törődni.

csy István test. jegyző mindent elkövetett, hogy kellő eredményt mutasson fel. Igyekezett községünk előjáróságát, különösen tek. Kaszás József főjegyző urat, ki szintén melegen ajánlotta az egylet megalakítását, megnyerni s már az első gyűlésen több taggyűjtő-ívet bocsátottak ki és irattak alá.

Fájdalom azonban, nincs olyan jóakarát, melynek háttérébe az armány fel ne ütné fejét s így itt is került olyan ember és még hirszerint iparos, ki ha életében a közjóra semmit tenni nem tudott: róka természeténél fogva úgy per sundán-bundám suba alatt, vakond módjára addig áskálódott, míg el nem rontotta azt, a mit más sok fáradsággal megcsinálni akart és így községünkben is az annyira szükséges temetkezési egylet maig sem lehetett megalakítani.

Örömrökre szolgál az, hogy iparostársaink a testületi életbe mindinkább bele élők magukat, úgy annyira, hogy ez év lefolytan alig fordult elő csak könnyebb peres eset is.

Nem lehet azonban öröm, öröm nélkül! Leverőleg hatott ránk azon szomorú hír, hogy hazánk fényes csillaga, az iparosoknak szerető apja letűnt: dicső emlékü Baross Gabor kereskedelmi miniszter nincs többé. ...!

Felhivattunk a »Baross« szobor alapiránti gyűlésre. Megpróbáltunk e tekintetben egy bált is rendezni, sajnos azonban, ez is a lehetőleg nagyobb részvétlenséggel végződött.

Tartottunk ez évben 7 előjárósági gyűlést. Elintéztünk 99 ügydarabot; ebből peres utra tereltetett feljelentés czímen 1.

A testületi tagok száma a múlt évben volt 98. Ez évben belépett 7. Elköltözött 3. Meghalt 2. A tagok száma jelenleg 100.

Tanonezot szerződöttünk 25-öt. Nyilván tartottunk 35-öt, ebből felszabadult 12. Munkakönyvet adtunk ki 20-at.

Nyilván tartottunk 89 segédet, ebből időközben elutazott 58, munkában maradt 31.

A testület vagyon a következő:

Table with financial data: A múlt évben volt készpénz és kötvényekben: 220 frt 34 kr. Hátralék az 1891. évről: 46 frt 2 kr. Összesen: 266 frt 36 kr. Ez évi tiszta bevétel: 124 frt 77 kr. Ez évi kiadás: 107 frt 92 kr. Maradvány: 16 frt 85 kr. Hátralék az 1892. évről: 69 frt 70 kr. Összesen: 86 frt 55 kr. Ide véve a múlt évi: 220 frt 89 krt. Általános vagyon: 306 frt 89 kr.

Szabó Lajos test. alelnök. Szécsy István test. jegyző.

Határidő-naptár.

Febr. 11. Karton-bál a »Bika«-szállodában.

Febr. 11. Függetlenségi párt bálja a Koronavendéglőben.

Febr. 11. Az orvos-gyógyszerész egylet havi ülése.

— Mindamell, szólt a segédtszát, a múlt éjjel igen sápadtnak látnak.

— Vigyen el engem az ördög, ha egy szavad is igaz. En szeretem a vihart; bár adna az ég több ilyen éjszakát. Ha zug a szélvész, főlemelkedetnek érzem magamat, mintha az egész természet fölött én uralkodnám.

— Köszönöm az ilyen éjszakát, szólt az ifju tiszt, én egészen átáztam, éhes voltam, mint egy foka és vacsora nélkül kellett lefeküdnöm, s hogy szenvedésem még nagyobb legyen, kétszer leestem az ágyról.

— Kedves Elim, mondá a vén tengerész, te azt szeretnéd, ha a hajó csak rózsavizen evezne, a szél csak a vitorlákat lobogtatná, te pedig hölgyekkel táncolnál.

— Csak tréfáljon ha kedve tartja. Megvallom, szeretek egy szép hölgy társaságában lenni és jó ebéd után déliálmot aludni. A párisi opera zenéje bizonyára kellemesebb a vihar zugásánál.

— Szerintem több veszély van a szárazon, mint a tengeren. A szárazföldön mindig veszélyben van az ember, hogy szívet és erzenyét elveszitheti. Tudod-e még, mikor Stefeniának bemutatnál, alig tudtam átjutni a szék között, melyekkel tele volt a terem. Inkább lettem volna hajón, koromsötétségben. S az a kiállhatatlan miss Jane! De te nem is figyelsz reám.

Elim szórakozott volt; egy ágyura támaszkodott és a hollandi partokra tekintett. A távoli partokat paradicsomi szépségűeknek képzelte. Ott ének a jó emberek' szellemes férfiak és gyönyörű leányok. Elim vágyakozva tekintett a szárazföld felé. Társának szavai csak vágyat fokozták és oly epedve tekintett Hollandia felé, mintha ott kincset ásott volna el.

Febr. 12. Elnök-választás a neológ zsidó hitközségnél.

Febr. 12. Emke főokjának közgyűlése.

Febr. 12. Czigány-bál a »Koroná«-ban.

Febr. 14. Hajdúvármegye közgyűlése.

Febr. 18. Kereskedő ifjak dalkörének dalestélye a »Bika«-vendéglőben.

Febr. 18. Esküdtzéki tárgyalás a deb. kir. törvényszék előtt.

Febr. 19. Schaf János koszoru-estélye a »Koroná«-ban.

Febr. 19. Kölcsonós segélyző-egylet közgyűlése a városháza nagytermében.

Febr. 26. A színházi nyugdíj-intézet közgyűlése.

Ujdonságok.

* Uj regényünk. Lapunk mai számában »ELIM« cím alatt érdekes regényét közöljük, melyet előre is ajánlunk olvasóink figyelmébe. — E regényt Dumas, a nagy francia író írta s lapunk számára Biró Irén k. a., lapunk szellemes s élénk tollú női munkatársa fordította le. Azt hisszük, hogy olvasóinknak sok kellemes órát szerzünk e regény közlése által.

* A februáriusi naptárból. Február hóban a nap 1 óra 26 perccel nő. 1-én kelt a nap reggel 7 óra 28 perccel nő. Nyugodott d. u. 5 órakor s a nap hossza 9 ó. 36 p. 28-án kél 6 óra 44 perccor, nyugszik 5 óra 42 perccor, a nap hossza 10 óra 58 p. Hold kelt 1-én 5 óra 18 p., nyugodott 8 óra 10 p., reggel. 28-án kél d. u. 2 óra 55 p., nyugszik 6 óra 13 p. reggel. Holdtölte volt elsőjén reggel 3 óra 27 perccor; utolsó negyed lesz 8-án este 8 óra 28 perccor; ujhold 16-án d. u. 5 óra 33 p. és elsőnegyed 23-án d. u. 5 óra 40 p. Bolygók járása: február elsőjén a Vénus rövid ideig hajnalcsillag. 6-án a Mars éjjel előtt nyugszik; 9-én a hold a föld távolban; 13-án a Jupiter este 10 órakor nyugszik, a Saturnus 27-én este 9 órakor kél. 18-án a nap a halak jegybe lép. — Az időjárás Herschel szerint: Kezdetben hűvösebbre változik, de nagyobbára derült. 8-án behorult és eső hóval várható; 16, szeles és változó; 23. tart a szél, mely jó hűvös s így lesz a hó végéig. Ennek ellenkezőleg a 100 éves naptár a hó elejére havas, szeles időt mond, mely 9. körül változik derültre; 14., 15. nagy hideg, 17. sok hó, három utolsó nap roppant hideg.

Tréfás német könyv jelent meg Stutgartban: egy kis olvasókönyv az ifjúság számára, Buch der Jugend. A könyvben egy czikk Aus der P u s z t a cimmal a magyar népet ismereti fiatal olvasóival, melyből egy részt szóról-szóra lefordítva ide igtatunk:

»M a g y a r tulajdonképpén annyit tesz, mint betyár, rabló és a rablás mesterét még néhány évtizeddel ezelőtt szenvedélyvel, de mindig bizonyos e l e g á n c z i á v a l ü t t é k a magyarok. Mikor a magyar paraszt mézőn és réten elvégezte napi munkáját, lóra ült és árkon-bokron keresztül vágattak zsákmanyt szerezni, azaz, hogy a békés utast, a vásárról hazatérő német földmivest, a magnások kastélyából hazatérő zsidó megmentádk és áldozataiktól a pénzt és árut igen udvariasan elrabolták.«

Olyan fura az eset, hogy haragudni lehetetlen érete. Elvégre a németek magyar tárgyú irodalmi munkalataiban állítólag megesset már az is, hogy a gollasch mennydörgött, villogó gattiakkal összeszabdalták egymást a párbajozó gavallérok és a szende leányka (mint einem viel bedeutenden Bücke) így szólítja meg az epedő ifut: »Feno etyo

A hajót elhagynia lehetetlen volt; szomorú volt és sóhajtott.

Alkonyodott. A szél ismét föltámadt és lassan viharra lett. Naplementével a láthatáron egy hajó tűnt fel, mely kifeszített vitorlakkal, a vihartól gyorsan hajtva, közeledett a »Wladimir« felé. A hajón piros lobogó volt.

A »Wladimir«-on felhúzták a jeladó zászlót.

— Nem felel, szóltak többen.

— Egyenesen a szikláknak tart, mondá Elim.

Most egyszerre három lobogót húztak föl. — Száznegyvenharmadik számú! kiáltott egy matróz.

Egy tengerésztiszt kinyitotta jegyzőkönyvét.

— Nyílt tengerről jövő hajónak balra kell horgonyt vetni.

— Felelt-e? kérde a hadnagy.

— Úgy látszik, észre sem vették, hogy a jel nekik szól, mondá egy matróz.

Bámulat és aggodalom látszott minden arczon.

Most ismételtetett az előbbi jeladás s azt egy ágyulívén követte.

Hiába ismételték a jeladást, a hajó az eddigi gyorsasággal vitorlazott. A legénység borzalommal tekintett a hajó felé, mely saját veszedelmébe rohant.

— Egy másodperc, szólt Elim, és veszve van.

A hajó már oly közel volt, hogy fedélzeten a legénységet ki lehetett venni. Mig a matrózok a köteleket igazgatták, az árboc borzasztó robajjal letört.

(Folyt köv.)

mek! Eppé etnografiai lehet.

* Körczen sz. t. tegnapi d. u. t. termében, S. kipek mult. következoke 143 egyen. iparigazolva ki. A katon. 1169 ember, 202. 10,748 frt 7. 346, elintez.

De mellett tünt. ben tegnapi akademiát. lat alá vet. alakjában. ben jogerővel tiltást azot. ajánlani fog. keben is leg. nézve megl. azon változ. jökre sem s. ségeket min. szerszintet. nyian szigo. ten kívánju. g a l a s t.

* Vá vármegye t. des k ö z. pontból (60.

* A tisztújító k. meg a váro. letbeli elnö. ter, elnök. nökké: Dr. K a p r o s. felügyelő. mányi rend. Ferencz, Sz. nos, Olény. Marton, pó. István, Fek. tattak.

* Ta dox zsidó. Tafler Igná. z s e f t e r. S t a r k l e. K l e i n l. hogy az. e t e u t r a. ler vezette.

* Is Debreczen. alapja a 3. 6-11 éves. ismétlő isk. nemel szer. számlálás. a megyei. örszék czel.

* Szín zónság néze. Ma a »Bere. énekes szin.

* Pi belü pénz. éjjel vihar. vendéglő n. gyobb ér. lésem, me. b e r l z i d o. Kálmán el. gyűlés W. folyt tova.

kári és p. egyleti tag. közönetel. igazgatósá. szont elm. K o v a c s. c z e r. J. Bélat, je. tottak me.

* K Sárváry G. mult hóban. városunkba. sek, mint v. elő. A meg. vek hurut. Heveny-ra. san kanyar. hagymáz e. vörhenybe. haláleset f.

* A város épít. Beszler tar. megbeszél. sét, a hely. való elhely. csarnokról. lamodassa.

* Vá A kas. lya fentart. ten f. hó l. a közelebb. ipar kamat. kinthetők. r e s k e d.

